

CLEVELANDSKA AMERIKA.
IZHAJA V TOREK IN PETEK.

NAROČNINA:

Za Ameriko	\$2.00
Za Evropo	\$3.00
Za Cleveland po pošti	\$2.50
Poznameno številka po 3 centu.	

Dopis brez podpis in osebnosti se ne prejemajo

Vsa pisma, dopisi in denar naj se posilja na:

CLEVELANDSKA AMERIKA,
6119 ST. CLAIR AVE. N.E.
CLEVELAND, O.

EDWARD KALISH, Publisher.
LOUIS J. PIRC, Editor.

ISSUED TUESDAYS AND FRIDAYS.

Read by 15,000 Slovensans (Krautans) in
the City of Cleveland and elsewhere. Adver-
tising rates on request.

TEL. CUY. PRINCETON 1899

Entered as second-class matter January
5th 1909, at the post office at Cleveland, O.,
under the Act of March 3, 1879.

No. 96. Tuesday, Dec. 1, 1914.

Kaj pišejo Slovenci o sedajni vojni?

Po vsej Evropi divja vojna, in brezobzirno pobija brat brata, četudi se mu je že v zgodnji mladosti po vseh cerkvah in šolah vstopala v glavo božja zapoved: "Ne ubijaj!" In tej božji zapovedi se je pridružila še zakonodajna oblast vseh civiliziranih držav in z raznimi kazenskimi zakoni določila ostro kazen onemu, ki ubija, četudi je vzel v poštov silobran, ki edini kaže ubijalcu pot oprošenja od zasluge kazni. Te kazenske določbe so različne in pravdoreki so odvisni od raznih okoliščin, olajševalnih ali obteževalnih.

Toda nakrat se pojavi glas Zvezlicarja. Pater Angelus Mlejnik, franciškan, je znašel rešitev, da bo tem reverežni utehe, kajti prišel je do prepričanja, da bo storil sv. Francišek Asijski velik čudež, če se mu sežida nova cerkev v Ščiki (pri Ljubljani na Kranjskem). To je v teh časih res krvava potreba, in to potrebo je rdečični Novomeščan tako glasno upozorio, da ga je slišalo čez širni ocean celo uredništvo "Ave Marije" v Ameriki, in že se nam tu bivajočim Slovencem obeta kolekt za zdavo omenjene cerkev.

V boljše umevanje tega članka moram omeniti, da se je velikodušnemu pozivu "Gl. Naroda" za zbirko podpore v voju poklicanih vojaških otrok odvaloval dokaj malo rojakov iz enostavnega vzroka, ker so sedaj slab delavski časi. To je bil človekoljuben namen, a kjer ni, tudi cesar pravico zgubi. Toda največja nesramnost pa je, da se danes državno priti gotovi faktorji, ki bi moral znati misliti vsaj eno ped od nosa, z zahtevo zidanja cerkev posvecene bodisi enemu ali drugemu svetniku. Naš narod je danes to in onstran oceana v takih gospodarskih zapletljajih, da nikakor ne more misliti na nekoristno svetnikovo čast. Ljudstvo, ne samo v Ščiki, marveč na vsem Slovenskem, potrebuje bolnišnic in sirotišnic, potrebuje milodarov za živiljenjske potrebe, za gospodarski obstoj, ne pa za cerkev. Ali nas ne uči vera, da je Bog povsod, in da počasno zdihnjak k Bogu tudi nekaj izda, za posmrtni obetana nebesa se bo lahko poskrbelo, ko se urede sedaj po kronah osh tamotane državne, deželne in gospodarske razmerje. Kruha, kruha! vpijejo lačni, nedolžni in sestradani otroci, sedaj ko jim je cesar ugrabil roditelja, sedaj naj pokaže svojo milost božjo in nakrni drobna telesa otrok s hranu.

Ali ni torej skrajna nesramnost, da pridejo sedaj duhovniški bodisi enega ali drugega reda k Slovencem z zahtevo, naj se žida nova cerkev, ko materje n'majno denarja niti za potreben živež, niti za sol. To je izsesavanje prve vrste, in če je star Bog še živ, mora končno udariti s svojo močno palco po trgovcih s Kristovimi templeni. Plačani skriveni avstrijski policijski v duhovskih talarjih so pripravili Avstrijo na rob propada, po škofu Jegliču so ti barantanci prodali slovenski narod nemški aristokraciji, in sedaj ko je ta narod tako daleč zapelan, da mu preti gospodarski in politični pogin, sedaj kričijo ti hinavci, da nam manjka cerkev. Govorimo odkriti! Kaj so nam koristili cerkevi kneži? Prodali so nas za Judeževe groše. Škof Jeglič z

ko bogi kmet, delavec, obrtnik, uradnik i.t. d. z v roke potisnjenu mu orožju ranjeni umirajo, poginjajo že in gladi. Pri tem niti priznati nedajo vsakdanji dejstev, ko pet ali šest revčkov na pol nagih kriči krog razpadenega domova: Mati, lačen sem, mati kruha!" Ne vidijo in nečejo videti ti samopasneži, kako se je lačna in zapuščena revna mati sestrada opotekla in glasno vzkliknila: "O Bog, zakaj si me zapustil?" Nam kočna kruha, da bi vsaj za silo potolažila te revčke! Oni, ki so jim prislužili vsakdanji kruh, je tam daleč v tuji deželi, in kdo zna, če mu že ni svimčnika ugasnila luč življenja! "O Bog, kaj bo z mojimi otročiči, če se ne vrne mož?"

Takih in jednakih jadkovanih mislim že čuti danes na slovenski zemlji pri vsaki koči, našteje se jih lahko na stotisoč, in nikogar ni, ki bi vse te reveže potolažil z veselo novico: Vojna je končana, tvoj mož, vaš ljubljeni oče se vrača in zopet bo služil in prinašal kruha. Ni tacega glasu, nasprotno, znova morajo odriniti od doma še mladi srajčniki in postaranimi možički. Se ni dovolj krvni cesar še mirno spi, kri ga še ni obliša, ker se ni padel zadnji Slovenc moškega spola. Heden se ni na varnem. Eno gaje, temu sledi drugo, tretje, td. Brezkončno!

Toda nakrat se pojavi glas Zvezlicarja. Pater Angelus Mlejnik, franciškan, je znašel rešitev, da bo tem reverežni utehe, kajti prišel je do prepričanja, da bo storil sv. Francišek Asijski velik čudež, če se mu sežida nova cerkev v Ščiki (pri Ljubljani na Kranjskem). To je v teh časih res krvava potreba, in to potrebo je rdečični Novomeščan tako glasno upozorio, da ga je slišalo čez širni ocean celo uredništvo "Ave Marije" v Ameriki, in že se nam tu bivajočim Slovencem obeta kolekt za zdavo omenjene cerkev.

V boljše umevanje tega članka moram omeniti, da se je velikodušnemu pozivu "Gl. Naroda" za zbirko podpore v voju poklicanih vojaških otrok odvaloval dokaj malo rojakov iz enostavnega vzroka, ker so sedaj slab delavski časi. To je bil človekoljuben namen, a kjer ni, tudi cesar pravico zgubi. Toda največja nesramnost pa je, da se danes državno priti gotovi faktorji, ki bi moral znati misliti vsaj eno ped od nosa, z zahtevo zidanja cerkev posvecene bodisi enemu ali drugemu svetniku. Naš narod je danes to in onstran oceana v takih gospodarskih zapletljajih, da nikakor ne more misliti na nekoristno svetnikovo čast. Ljudstvo, ne samo v Ščiki, marveč na vsem Slovenskem, potrebuje bolnišnic in sirotišnic, potrebuje milodarov za živiljenjske potrebe, za gospodarski obstoj, ne pa za cerkev. Ali nas ne uči vera, da je Bog povsod, in da počasno zdihnjak k Bogu tudi nekaj izda, za posmrtni obetana nebesa se bo lahko poskrbelo, ko se urede sedaj po kronah osh tamotane državne, deželne in gospodarske razmerje. Kruha, kruha! vpijejo lačni, nedolžni in sestradani otroci, sedaj ko jim je cesar ugrabil roditelja, sedaj naj pokaže svojo milost božjo in nakrni drobna telesa otrok s hranu.

I. Največ in sicer v prvi vrsti te slovenska kri. 2. Najmanj državne podpore dobijo Slovani. 3. Najbolj obdavčeni bodejo Slovani. 4. Kar še ostane, pa vam bo dobro izvabili razne duhovske bisage.

Kaj nam torej preostaja, ko nam bilanca kaže celotno zgubo? Star pregovor pravi: Pomačaj si nam, in Bog ti bo pomagal. Sami na sebe smo navezani, če hočemo rešiti svojo domovino in svoje drage. Skrajni čas je, da se otrebimo pred sodovkom in ozirov na kranjega zločince, ki je pognal v klavirno cvet našega naroda in ki je začrtil toliko gorja našim družinam. Vrzimo med staro šaro svetohilinske farizeje, ki z Bogom in hudičem izprešajo iz neuskega ljudstva dečar, da potem lahko brezkršno žive in si polnijo svoje že-

pe in okroglo trebuhe. Enim kot drugim je Bog denar, vse samo za denar, domovina denar, narod denar, vse samo za denar in hanskoto življenje. Ti delavec pa se mudči in delaj v potu svojega obraza od zore do mraka, da si prisluži suho skorjo kruha. Stradaj in moli, zidaj nepotrebne cerkve, in po smrti, ko ne boš ničesar več potreboval, dobiš plačilo v nebesih, a gospodje v črnih suknih hočajo imeti nebesa že na tej zemlji, kajti na nebesa po smrti sami ne verujejo, ker krivica bi bila, da bi prišli taki v nebesa, to je v kraj, kjer ni več skrbij, ki so celo življenje brez skrbij živeli, ti pa delavec, se moraš vsak dan tresti pred hudičem, katerega ti slikajo, a kljub temu pa le delaš za vse na svetu.

B. L.

Iz stare domovine.

Ranjenec s severnega bojišča — šestletno dekleto. V Prago so pripeljali te dni šestletno dekleto Hejčalovo z več težkimi ranami od šrapnela. Dekleto se je nahajalo pri svojih starših v neki galiski vasi. Rodbina je ravno sedela k čaju, ko je prišel šrapnel. Kroglo so ubile očeta, mater in tri brate, le mala. Arenija je ostala akoravno težko ranjena s svojim staršem očetom pri življenju. Dekleto so pozneje avstrijski vojaki spravili na varno in sedaj jo zdravijo praski zdravnik.

V ujetništvu v Rusiji se nahaja Janko Dimic, strojni stavec v "Učiteljski tiskarni", bivši načelnik Sokola I. v Ljubljani. Po posredovanju "Rdečega kriza" je postal prijatelju v Ljubljano pismo, v katerem pravi med drugim, da mu je v nekem boju sovražni šrapnel razbil puško. Razbito puščino kopito ga je močno poškodovalo. Onesvestil se je. Ko se je zopet zavedel, je bil v rokah Rusov, ki so ga prepeljali v nek obolnico. Godi se mu razmeroma dobro. Pisal je iz Pnevke. Sedaj se nahaja na potu v Sibiriju.

Poizvedbe po vjetnikih, ki se nahajajo v Rusiji. Mednarodni komite Rdečega kriza objavlja se je pri poizvedbah po osebah, ki se nahajajo v ruskem vjetništvu, obrniti njihovje na dansi Rdeči kriz v Kopenhagenu, ki je prevzel tozadne posredovanje.

Poštna zveza z vjetniki na Francoskem. Poštne pošiljave na Francoskem interniran in avstro ogrskim državljanom glasom poročila svicarske poštne uprave niso dopustne.

Promocija. G. Ivan Gostiša, posestnik na Medvedjembru, rodom iz Kalca v Gor. Logatec je promoviral 30. okt. doktorjem vsega zdravilstva na dnuščku.

Umrli so v Ljubljani: Dne 23. okt. Antonija Novak, zasebnička, 64 let, Erjavčeva cesta 24. Dne 24. okt. Franciška Burger, žena delovodje v tobačni tovarni, 40 let, Razpotna ulica 10 — Ana Mesarčič, hči mornariškega podčastnika, 7 tednov, Karlovška cesta 15. — Dne 25. okt. Apolonija Pirnat, mestna uboga, 73 let, Japljeva ulica 2. Dne 26. okt. Marija Bratanič, hiralka, 78 let, Radegdeka cesta 9.

I. Največ in sicer v prvi vrsti te slovenska kri. 2. Najmanj državne podpore dobijo Slovani. 3. Najbolj obdavčeni bodejo Slovani. 4. Kar še ostane, pa vam bo dobro izvabili razne duhovske bisage.

Kaj nam torej preostaja, ko nam bilanca kaže celotno zgubo? Star pregovor pravi: Pomačaj si nam, in Bog ti bo pomagal. Sami na sebe smo navezani, če hočemo rešiti svojo domovino in svoje drage. Skrajni čas je, da se otrebimo pred sodovkom in ozirov na kranjega zločince, ki je pognal v klavirno cvet našega naroda in ki je začrtil toliko gorja našim družinam. Vrzimo med staro šaro svetohilinske farizeje, ki z Bogom in hudičem izprešajo iz neuskega ljudstva dečar, da potem lahko brezkršno žive in si polnijo svoje že-

vam ne vašim materam takih krčev kakor jih imam jaz!" — Im žena začne, še huje ječati. Naši vojaki jo puste in odidejo dalje skozi vas. Komaj so pa dobro odšli, je iz koča svilgnil plamen in hip na to so naše vojake obsuli, šrapneli in kroglo. Starka je bila začigala svojo kočo in s tem dala znamenje Srbom. Ob tej priliki je padlo mnogo naših, a še več Srbov, ker so vojaki krvavo maščevali padle tovariše.

Zakaj je ustavljen list "La Voce de Popolo" na Reki? O tem poroča zagrebški "obzor" tole: Ogrska vlada je, kakor smo že poročali, ustavila star avtonomski list "Lo Voce de Popolo", ki je izhajal že 26 let. Kot razlog, da je bil list ustavljen, navajajo to, da je "Voce" ponatiskovala članke iz italijanskih listov v kraljevini, kar je na Ogrskem prepovedano.

V naredbi vlade, ki so jo dobili reški listi, se dovoljne privobčevanje samo onih vesti, ki jih daje korespondenčni urad in brzovojni biro ministrskega predsedstva, odnosno onih vesti, ki jih prinašajo peštanski listi. Toda "La Voce" je vkljub tej prepovedi priobčevala vesti listov iz kraljevine Italije in zato jo je vlada tudi ustavila. Na Reki izhaja še italijanski list "Ill Popolo", toda le-ta je brezbarven, nepošten in načlonoval vsaki vladni. Lastnik tega ista je tiskarni Mohovich. Na Reki se tiskajo še tri dnevniki: "Bilancia" "Il Giornale", (italijanska lista), "Riečki Novi L'st" (hrvatski), in dva madžarska dnevnika "A Tengerpart" in "Esti lap".

V ruskem vjetništvu so: Višokošef Zalokar iz Metlike in Anton Gornik iz Graševca. Zadnje poročilo je došlo iz Kijeva. Strokovni učitelj Zdolšek, ki je tudi v ruskem vjetništvu je pisal nazadnje iz Saratova ob Volgi. Ljubljancan Fridr. Kren je pisal svojim staršem iz Fare, ki se nahaja v Sibiriji med mestom Omsk in Tobolsk na reki Irtiš. Zadet je bil ob kroglo v pljuča, sedaj se mu pa zdravje že boljša. Pogrešani četovodja Rudolf Krulc ob 17. p. kom, se je oglasil iz Rusije, vozil se je proti Sibiriji in se mu še precej dobro godi. Z njim je vjet tudi Sedej, četovodja istega polka in kompanije. Pisimo je rabilo šest tednov. — Ruski vjetnik je tudi Lovro Klemenčič, enoletni prostovoljec pri 27. dom. p. p. Piše svoji materi, da je živ in še precej zdrav. Živi v guberniji Tonesk v mestu Bernaul v Sibiriji. Odpadal je dopisnico 24. septembra, a došla je še 22. oktobra. Hodil je skoraj en mesec. Imel so ga že za mrtvega. Tako se bo še marsikdo oglasil. Le ne obupati!

"Mrtev" — ruski vojni ujetnik. Minuli mesec je bila gospa majorja Jaroslava Lenček 87. pošpolka uradno obveščena, da je njen mož mrtev in da je padel junaške smrti pri Lvovu. Namišljeni vdovi se je izplačala celo posmrtnina četr. Zdaj je pa vdovi njen mož pisal, da je zdrav in ruskem vojnem vjetništvu. Bil je odrezan od svoje cete. Pisimo je bilo naslavljeno s 1. septembrom.

V seznam izgub kot mrtev naveden stotnik v ruskem vjetništvu "Poale Tagblatt" poroča: Stotnik 87. p. p. polka, Jos. Kregar, ki je v seznamu izgub naveden kot mrtev, je postal svoji ženi pismo, došlo 24. oktobra, v katerem ji naznana, da se nahaja v ruskem vjetništvu.

Poroča ranjenega častnika Stotnik 79. pošpolka, Biber, o katerem poroča "Laibacher Zeitung", da se je poročil v Brčki, je pristojen v Ljubljano. Ranjen je bil prvokrat dne 20. avgusta v levo nogo; dne 16. septembra je dobil dva strela v trebuh. Vrhutega mu je strel razbil zaročni prstan in znatno poškodoval dva prsta desne roke. Leži že pet tednov v Bledini, oziroma Brčki, ker je transport se nevaren. — Nevesta (soprona) je pristojna v Hrenovice pri Postojni. Poročil ju je vojaški superiør, priče sta "Oh, otroci, naj Bog ne da ne bila dva zdravnika.

VINKO PRISTOV,
SLOVENSKA KAVARNA IN BILJARDI. :-:
6112-14 ST. CLAIR AVE.

DOBRO DELO. NIZKE CENE.
Moške oblike \$1.00 Ženske kikle 50¢
Moške suknje \$1.00 Ženske dolge suknje 50¢
Jopiči 50¢ Ženske oblike \$1.00

The DAMM DRY CLEANING CO.
Cent 739-W 1574 E. 55th ST. East 2024
A. J. DAMM, poslovodja.

Čistenje in likanje oblek.

Dov

Slovenska Dobrodelenia Zveza

Ustanovljena 13.
novembra 1910.

Glavni sedež:
Cleveland, O.

Inkorporirana v državi Ohio leta 1914.

Predsednik: JOHN GORNICK, 6105 St. Clair Avenue.
Podpredsednik: PRIMOS KOGOJ, 1052 East 61 Street.
Tajnik: FRANK HUDOVERNIK, 1053 East 61nd Street.
Blagajnik: JERNEJ KNAUS, 6129 St. Clair Avenue.
Zdravnik: JAMES M. SELISKAR, 6127 St. Clair Avenue.

ODBORNIKI: Frank Jakšič, 3922 St. Clair Ave. Josip Russ, 1306 E. 55 St.
Frank Žoric, 1365 E. 55 St. Frank Černe, 6034 St. Clair Ave. Anton Grdinčič, 6127 St. Clair Ave. Ignac Smuk, 1098 East 66th St. Anton Ostrir 1188 E. 61 St.

Zvezino glasilo "CLEVELANDSKA AMERIKA"

Vsi dopisi, druge uradne stvari in denarni nakaznice naj se pošljajo na glavnega tajnika.

Pharmer glavnega urada se nahaja na 1052 E. 62nd Street, prvo nadstropje, nadaj. Cuy. telefon: Princeton 1276 R.

Asessment št. 8. Črtani člani in članice

S. D. Z. v mesecu juniju 1914.

Društvo Slovencov št. 1.

C. 166 Josip Marn, 757 John Rožman, 759 Gasper Rožman, 831 Fran Brčan.

Društvo Slovan št. 3.

C. 815 Blaž Petrič.

Dr. Napredni Sloveni št. 5.

C. 548 John Erbenčič, 550 John Brigica.

Dr. Glas Clev. Delavcev št. 9

C. 1194 Frank Bučač.

Društvo Dr. A. Slomšek št. 16.

C. 275 John Lenardčič.

Dr. Sv. Cirila in Metoda št. 18.

C. 835. Avg. Budan, 836 Jos. Hrvat.

Društvo Napredni Collinwood št. 19.

C. 855 John Pekolj, 858 Louis Zupancič, 858 Frank Drempetič, 859 Jos. Gubanc, 860 Jacob Raztresen, 861 A. Novak, 862 Frank Gubanc, 863 Frank Raztresen, 864 Andrej Zupanc, 865 John Drempetič, 866 Primož Starc, 867 John Dolšak, 869 John Dermastija, 870 Matevž Potočnik, 871 Jernej Fogarščak, 872 John Kalinšek, 874 Fr. Fenda, 875 Anton Gubanc, 881 John Aljančič, 882 John Bohinc, 883 Peter Meglič, 890 M. F. Inthar, 896 Josip Kupl, 896 Nikola Filipovič.

Fr. Hudovernik, gl. tajni.

cija v štirih letih narasla na 1200 članov. Blagajna, ki je imela v začetku par malenkostnih dobarjajev, je istotno hitro napredovala tako, da imamo danes v usmrtninskem skladu nad \$10.000 in to vključi temu, da smo v zadnjih osemih mesecih plačali 7 posmrtnih v skupnem znesku \$3.500, vistem času je bilo izplačane nad \$4000 bolniške podpore, vendar pa imamo v tem skladu danes še 2 tuječ, za kolero (i vojak), za jetiko 5, dva tuječa. V zavodih je umrlo 15 oseb, med njimi 8 vojakov, za difterijo 2 tuječ, za trahomo 1.

Vojnopomozni urad vojne ministrstva je za božično obdarovanje armade dal pol milijona kron, a ker ta svota seveda ne zadostuje, se obrača do občinstva z nujno prošnjo za denarno darilo v ta namen.

Posebno naznanje.
Ljudje upoštevajo čudovito delo. Da dobra novica hitro napreduje, je znamenje, ker mnogo bolnih moških in žensk prihaja v velikemu številu. Dr. T. T. Jacobson, 647 Euclid ave. Slišali so o čudovitem zdravljenju, kakor se zdravijo boljeni po evropskem nadinu, zato prihajajo sem, da so deležni te dobrote. Vsak ki pride v naš urad dobri zdravniški nasvet zastonj.

POZOR!
Sestre Sokolice so nai vzamejo, na mnenje, da mora vsaka članica pri mesečni seji plačati svoj assessment. Na domu se ne sprejemata nobenega assessmenta. Katera ne upošteva tega naznanja, bo suspendirana. S sestrami pozdrav Panje Trbežnik tajnik.

IZ STARE DOMOVINE.

Cena živil. Na Dunaju je cena masti poskočila kar za osem kron, med tem ko je druga leta v tem času vedno padla za osmih do deset kron. — Tudi krompir je postal tako drag.

Slovenski vojaki na bojiščih v Belgiji in Franciji. Kakor je znano, je dala Avstro - Ogrska razpoloval svoji zaveznicem Nemčiji. Te baterije uporabljajo sedaj Nemčija na zapadnem bojišču. Pri teh baterijah službujejo tudi slovenski vojaki, ki so se udeležili s svojo motorno baterijo tudi oblegovanju belgijske trdnjave Antwerpen. Eden izmed teh, bivši načelnik Sokola v Kostanjevcu, M. Ozvald je postal iz Antwerpna pismom, datirano z dne 14. okt. V tem pismu piše med drugim:

"Prepotovali smo velik del Avstrije, Bavarsko in Luksemburško. Prišli smo v Belgijo, in v Francijo, kjer smo pričeli poseglji v boj s svojimi motorskimi baterijami. In uspeh je bil na naši strani. Iz Francije smo se zopet vrnili v Belgijo, da sedaj delujemo pri oblegovanju trdnjave Antwerpen. Tudi to trdnjava smo zavzeli, kakor prej Namur in Maubeuge (Moebe). Do sedaj smo bili neprestano v boju, brez vsakega počitka. Danes je odmor, dobili smo en dan oddihljaja. Kaksen užitek! Sedaj imamo vsaj ležišče, da spimo pod streho, če tudi na trdih tleh."

Prej smo prenočevali tedne, mesece zunaj na prostem, ne glede na to, ali je bilo lepo vreme ali pa dež v vihar. Zdeli smo noč in dan v svojih postojankah, granate in šrapneli pa so padali nad glavami kot točka. Bilo je strašno. Najstrašnejše pa je bilo pred Möbogen (Maubege). Nikdar, dokler živim, ne pozabim na one groznoči, ki smo jih prebili tukaj. Pravijo, da smo bili izdani, kaj ne stvari na nem mesecu naprej, saj da se nam prej spomini govorijo, da bi prej stvar uravnana, kar zahteva postava.

Konvenčija je enoglavno odobrila delo vrh. odbora in izvolila 15 mož, med katerimi so bili vsi vrh. uradniki in še dva druga delegata, da stope vse potrebno za pridobitev čarterske konvenčije, dokler ta odbor ne konča svojega dela. Odbor je takoj pridelal s svojo nalogo, sestavil je pravila v smislu državnih postav in ista predložil državnemu komisarju v Columbusu. Dne 22. novembra 1913 je prišla iz Columbusa vest, da so pravila odobreno in prvo dovoljenje za poslovanje S. D. Z. izdano.

Ne bom obširneje popisoval našelna dela tega odbora, kako pridobivalo in navdušeno so se člani skoraj brez izjemne odstavki in se dali novo zdravniško priskati, kako so brez nimiranja z veseljim plasevali dvojne assessmente in v edini slučajev na več mesecov naprej, saj da se nam prej spomini govorijo, da bi prej stvar uravnana, kar zahteva postava.

Nepotrebno je vse to naštaviti, stvar je vse v Evropi spomina vsem. Zahvaliti se moram vsem članstvu na njih pozitivnosti, za njih vsem dobitje. Lahko rečem, da ne bi bilo tak tega mogeče nikjer drugje kakor v Clevelandu, in pri noben drugi organizaciji, da bi tako v kratkem času dosegli tako uspehe. Za 12. feb. t. l. je bilo dovolj časov ponovno sprejetih in v usmrtniški blagajni preseljala od države sahtevano sveto.

Vsičko je bila proračuna za čarter in 21. feb. je bil še in Columbusan državni komisarjev zastopnik, ki je predlagal delovanje Zvez. Njegova poročila na komisarjev je bilo polno povoljno in 13. marca je bil to zavzet odbor iz Columbusa državni čarter za poslovanje.

Dne 23. marca je bilo zoper sklicano zasedanje kon. encije. Zadeve pravne, organizacijske so bile hitro končane, nato se je po predelu na reorganizacijo S. D. Z. Odobrena so bila pravila. Izvoljen odbor ter konvenčija končana 28. marca srečer. Reorganizirana Zvezda je prišla takoj po konvenčiji in poslovil po novem sistemu. To je kratica zgodovine naše S. D. Z. Sedaj pa pogojno, kakšen je naš položaj danes, koliko smo napredovali, odkar je bila Zvezna ustvarjena.

Zadnji s 156 člani, ki so v jeseni leta 1910 sklicali odstopici od društva sv. Barbare, je nova organizacija

skrbeli sem radi evočev doma. Osemnajstletni najstarejši moj brat je šel prostovoljno k vojakom in se morda že boril na severu proti Rusom, misljam, brat in sestra pa sta oba bolna. Edino me to tolazi, da dobiva mati zame državno podporo po 1. kroni na dan, da moji ljudje vsaj od gladu ne bodo poginili. Ne, ne bodo, vsaj rokler bom jaz živ! Pravkar sem jim poslal domov 10 mark ali 12 kron vse, kar sem si mogel tu na bojišču prihraniti. In ne obupavam, notranji glas mi pravi, da se bo vse preokrenilo na bolje..."

Zdravstveno stanje v Ljubljani. V času od 11. do 17. okt. se je rodilo v Ljubljani 20 otrok, mrtvorjen je bil eden, umrlo pa je 25 oseb, med njimi 12 tuječev in sicer za legarjem 2, en tuječ, za kolero (i vojak), za jetiko 5, dva tuječa. V zavodih je umrlo 15 oseb, med njimi 8 vojakov, za difterijo 2 tuječ, za trahomo 1.

Pouk v glazbi.
Profesor Stanislav Porbe, znan češki glasbeni umetnik, znamenja Slovencev, da bo pridelal s šolo za podnevanje ali kak drug instrument kot tuži za celo orkester. Pouk se vrši vsak pondeljek, sredo in petek od 3. ure popoldne do 8. zvečer, kadar so vrši Fisher Music Store, 5516 St. Clair-av.

POZOR!

Rojaki, kdor je namenjen ali misli kdaj hišo kupiti naj se obrne na Mr. John Zulicha. Jaz spodaj predpisano se mu lepo zahtujem, ker pride po človeka in ga pripelje nazaj. Ga točno priporočam vsakemu rojaku, ker je zanesljiv in pošten mož. On stanuje na 1165 Norwood Rd. in ima svoj urad na 6120 St. Clair ave. John Vukšič, 984 Addison Road. (96)

Rad bi zvedel kje je moja sestra Jožeta Medved? Bila je svoje dni v Clevelandu, sedaj jo pa ni več. Prosim rojake, če kdo ve za njo, da mi sporoči či nastov. Ignac Medved, 705 E. 160th St. Collinwood, O. (96)

Pouk v glazbi.

Profesor Stanislav Porbe, znan češki glasbeni umetnik, znamenja Slovencev, da bo pridelal s šolo za podnevanje ali kak drug instrument kot tuži za celo orkester. Pouk se vrši vsak pondeljek, sredo in petek od 3. ure popoldne do 8. zvečer, kadar so vrši Fisher Music Store, 5516 St. Clair-av.

Pouk v glazbi.

Profesor Stanislav Porbe, znan češki glasbeni umetnik, znamenja Slovencev, da bo pridelal s šolo za podnevanje ali kak drug instrument kot tuži za celo orkester. Pouk se vrši vsak pondeljek, sredo in petek od 3. ure popoldne do 8. zvečer, kadar so vrši Fisher Music Store, 5516 St. Clair-av.

Pouk v glazbi.

Profesor Stanislav Porbe, znan češki glasbeni umetnik, znamenja Slovencev, da bo pridelal s šolo za podnevanje ali kak drug instrument kot tuži za celo orkester. Pouk se vrši vsak pondeljek, sredo in petek od 3. ure popoldne do 8. zvečer, kadar so vrši Fisher Music Store, 5516 St. Clair-av.

Pouk v glazbi.

Profesor Stanislav Porbe, znan češki glasbeni umetnik, znamenja Slovencev, da bo pridelal s šolo za podnevanje ali kak drug instrument kot tuži za celo orkester. Pouk se vrši vsak pondeljek, sredo in petek od 3. ure popoldne do 8. zvečer, kadar so vrši Fisher Music Store, 5516 St. Clair-av.

Pouk v glazbi.

Profesor Stanislav Porbe, znan češki glasbeni umetnik, znamenja Slovencev, da bo pridelal s šolo za podnevanje ali kak drug instrument kot tuži za celo orkester. Pouk se vrši vsak pondeljek, sredo in petek od 3. ure popoldne do 8. zvečer, kadar so vrši Fisher Music Store, 5516 St. Clair-av.

Pouk v glazbi.

Profesor Stanislav Porbe, znan češki glasbeni umetnik, znamenja Slovencev, da bo pridelal s šolo za podnevanje ali kak drug instrument kot tuži za celo orkester. Pouk se vrši vsak pondeljek, sredo in petek od 3. ure popoldne do 8. zvečer, kadar so vrši Fisher Music Store, 5516 St. Clair-av.

Pouk v glazbi.

Profesor Stanislav Porbe, znan češki glasbeni umetnik, znamenja Slovencev, da bo pridelal s šolo za podnevanje ali kak drug instrument kot tuži za celo orkester. Pouk se vrši vsak pondeljek, sredo in petek od 3. ure popoldne do 8. zvečer, kadar so vrši Fisher Music Store, 5516 St. Clair-av.

Pouk v glazbi.

Profesor Stanislav Porbe, znan češki glasbeni umetnik, znamenja Slovencev, da bo pridelal s šolo za podnevanje ali kak drug instrument kot tuži za celo orkester. Pouk se vrši vsak pondeljek, sredo in petek od 3. ure popoldne do 8. zvečer, kadar so vrši Fisher Music Store, 5516 St. Clair-av.

Pouk v glazbi.

Profesor Stanislav Porbe, znan češki glasbeni umetnik, znamenja Slovencev, da bo pridelal s šolo za podnevanje ali kak drug instrument kot tuži za celo orkester. Pouk se vrši vsak pondeljek, sredo in petek od 3. ure popoldne do 8. zvečer, kadar so vrši Fisher Music Store, 5516 St. Clair-av.

Pouk v glazbi.

Profesor Stanislav Porbe, znan češki glasbeni umetnik, znamenja Slovencev, da bo pridelal s šolo za podnevanje ali kak drug instrument kot tuži za celo orkester. Pouk se vrši vsak pondeljek, sredo in petek od 3. ure popoldne do 8. zvečer, kadar so vrši Fisher Music Store, 5516 St. Clair-av.

Pouk v glazbi.

Profesor Stanislav Porbe, znan češki glasbeni umetnik, znamenja Slovencev, da bo pridelal s šolo za podnevanje ali kak drug instrument kot tuži za celo orkester. Pouk se vrši vsak pondeljek, sredo in petek od 3. ure popoldne do 8. zvečer, kadar so vrši Fisher Music Store, 5516 St. Clair-av.

Pouk v glazbi.

Profesor Stanislav Porbe, znan češki glasbeni umetnik, znamenja Slovencev, da bo pridelal s šolo za podnevanje ali kak drug instrument kot tuži za celo orkester. Pouk se vrši vsak pondeljek, sredo in petek od 3. ure popoldne do 8. zvečer, kadar so vrši Fisher Music Store, 5516 St. Clair-av.

Pouk v glazbi.

Profesor Stanislav Porbe, znan češki glasbeni umetnik, znamenja Slovencev, da bo pridelal s šolo za podnevanje ali kak drug instrument kot tuži za celo orkester. Pouk se vrši vsak pondeljek, sredo in petek od 3. ure popoldne do 8. zvečer, kadar so vrši Fisher Music Store, 5516 St. Clair-av.

Pouk v glazbi.

Profesor Stanislav Porbe, znan češki glasbeni umetnik, znamenja Slovencev, da bo pridelal s šolo za podnevanje ali kak drug instrument kot tuži za celo orkester. Pouk se vrši vsak

NEVESTA Z MILLJONI.

(Nadaljevanje romana "Graf Monte Cristo" in nadaljevanje romana "Vladar sveta")

Spisal Al. Dumas.

Poslovenik L. J. P.

Mahoma planem kvišku. Misel, da je Justus mrtvev, da je vrtovat za mene življene, me popade. Stopim na suho in se sklonem čez njega — nobenega diha. Skušam ga popolnoma iz vode potegniti, kar se mi tudi posreči. Potem potegnem tudi čoln iz vode. V čolnu je bila torba mojega prijatelja, njegova puška in revolverja. V svojem strahu nisem sprva vedel, da je drugega kot da sem odprla steklenico z vinom in mu drgnila senco. V moje neskončno veselje zapazim, da prične dihati, potem pa odpre oči. Hitler napolnem kozarec z vinom in mu namignem, naj piše. Zavest se mu je morala vrniti, kajti zahvali se mi s hvaležnim pogledom. Potem pa globoko vdihne in se skuša dvigniti. Le počasi se mu to posreči.

"Posrečilo se je, Miss Buhting!" reče z velikim razburjenjem. "Nobenega upanja nisem imel več. Prisiljen sem bil dalj časa združiti pod vodo, in le za sekundo dvigniti glavo, da dobim sapo. To je uporabilo vse moje moči, da sem zgubil zavest. Toda posrečilo se je. Nikdar se nisem kaj tacega doživel."

Ko spije se en kozarec vina, se čuti boljsega.

"Miss Buhting," reče potem "mislen, da sva najhuje prestala, kajti nemogoče je, da bi najni prijatelji bili še daleč proč. Enkrat samkrat v življenu sem naredil to pot, toda tedaj je bila voda bolj nizka in ne tako deroča. Bilo je že tedaj teško, toda v primeri z današnjim dnevom, prava igrača. Tu namreč stopa reka Green River v votlino, kjer se razsirja v globokem kanalu. In ravno tu, kjer se voda iz Green River prične stekati v kanal, je votlina še bolj zožena. Moral sem držati čoln z vso močjo navzdol, in pri tem sem ostal z glavo v vodi. Obupal sem. Konečno sem zagledal — luč. Toda mislil sem, da utonem. Vesel sem bil, da sem bil prepičan, da ste vi rešeni."

"Moj ljubi prijatelj," odvrne, "vi ste deležni plačila, kakor ga vam noben smrtnik ne more plačati. Odpočite se! Potem pa skleniva, kaj narediva. Ali ni mogoce, da prideva v Cincinnati?"

Zamorec nekaj časa zanimalno gleda pred sebe.

"Predlagal bi sledete: Jutro je, in Mr. Dantes ter Mr. Richard morata biti že na vsak način na potu sem. Toda recimo, da še nista prišla. Ostaneš tu. To mesto je pač malokateremu znano. In če tudi bi kdo vedel zanj, ne bi prišlo nikomur na misel, da sva prišla pri takoj globoki vodi ven na prost. Jaz grem medtem na poizvedovanje. V tem hotelu pred vhodom v votlino, je moj prijatelj za služabnika. Ta mi pove, kaj bolj natančnega. Ne bojte se, vrnem se gotovo."

Slednje besede je spregovoril s tako srčnim prepirčanjem, da sem mu nehote hvaležno stisnil roko.

"Iti moram že radi Mr. Richarda in Dantesa," nadaljuje Justus, "skušal pa bom tudi, da se približam na strelno dajočo Ralfu Petovu."

"Toraj se mu gre za življene?" ga prekinem.

"Gotovo," odvrne mirno in resno. "Ta clovec je zapadel postavi, in ker se niti trenutek ne bi pomisljal, da vas umori ali pa Richarda, tedaj je dolžnost vsakega Slovaka, da se iztrebi takšna mreča s zemljijo."

Potem pa odide. Plezal je po skalah kot kuščarica. Mene je bilo strah, in že sem hotela stopiti v čoln, prepeljati se na drugo stran reke in se skriti kje v gozdu, da bi bila zago-

tovljena, da me Ralf ne najde.

Bilo je ob šestih zjutraj, ko me je Justus zapustil. Okoli mene vlaža popolna tihotica. Skrita za neko skalo, gledam v srečo naravo. Mali ptički so prihajali prav do mojih nog ter so nabirali drobitnice kruha, ki so ležale na tleh.

Tu prekine oddaljeno gromenje moje misli. Poznala sem dobro odmet strelov iz puške. Takoj sem ugurala, da se je moralna kje vneti bitka. Moguče so severne čete zadele na oddelek Jacksona, mogoče sta Dantes in Richard pripeljala zvezne čete. Streljanje s puškami je bilo jako pogostoto. Boj je trajal krakih deset minut. Potem pa je bilo zopet vse tiko.

Tu zaenkrat zasumi za menoj. Kri se mi strdi v telesu. Neko se je moral boriti v vodi. Začujem globoko ječanje in zdihovanje. Kaj so mogoče naši preganjalcji odkrili pot v jami in so nama sledili po isti poti pod vodo, kjer sva se z Justom rešila? Moja roka je zgrabilo za revolver, in napela sem petelinu. Svoje življene in svojo čast sem hotela dragodrapti.

Stisnem se še bolj k steni ter pogledam skozi malo razpolo proti reki.

"Sto hudičev, to je bilo delo, ki se ga naredi, če smrt preti človeku," reče neki glas, ki mi je bil neznan.

"Da, le radi smrti ali maščevanja!" odvrne neki drugi glas, katerega sem pa poznala. Bil je glas Ralfa Petova.

Kot blisk se mi podijo nove misli po glavi. Moji preganjalcji so morali biti v votlini napadeni, zato so pobegnili po istem potu kot midva z Justom.

"Dobro, da mi je bila pot znana," reče prvi glas, "enkrat mi je že resila življene."

Zdajci se pojavitve dve glavi pred menoj. Jeaneta, nemogoče mi je popisati, kaj sem videila. Ta bledi, smrtni obraz Petova — noben hudič ne more biti bolj strašen. Grozen napor, spremiljan z nezavestno jezo, sem brala na njegovem obrazu. Zdelo se mi je, da se je postaral za deset let, odkar ga nisem videla.

"Počivaš tu nekoliko minut, jaz ne morem naprej," reče drugi — bil je Jackson, kakor sem pozneje zvedela.

"Tudi jaz ne morem naprej — trdo delo je bilo," reče Petov, ko se vrne na breg. Vsedeta se na isto mesto, kjer je Justus še pred kratkim stal.

"Pticica ti je zletela," reče Jackson. "Da bi mož čoln pognal skozi ta kanal, to je nemogoče, to moraš sprevideti. Prav gotovo sta kje v dupležni skrila."

Petov grozno zakolne. Z rokami se prijemlje za glavo. Zdelo se je kot bi bil popolnoma zgubljen. Njegovi prsti so bili brezbarvni, brezkrvni, kakor otrpli.

"Da, vramem, da nihče ne pride skozi," odvrne Ralf. "Toda ena stvar je gotova, prva kroginja, ki jo izstrelim, velja Richardu, druga pa nej, ali pa narobe, kakor pride kdo na vrsto."

In glava se mu sklene na prsa. Pripravila sem svoj revolver.

"Stoj! Ali ne čuješ ničesar?" šepeta Jackson. "Ali niso bili to koraki?"

Moje srce mi je tako glasno tolko, da sem mislila — oba moža pred menoj morata slišati.

"Mogoče!" odvrne Petov. "Toda kaj naju to brig! Tu niju nihče ne sluti."

"Verjamem," reče Jackson, toda glej — kaj je to!

Zopet se mi je zdelo, kot bi mi kdo z nožem rezal srce.

Jeaneta, kako se veselim na snidenje! Kaj je vse to trpljenje, ki sem ga prestala ob zavesti, da smo zopet vsi sku-

pa! Gotovo bi rada vedela, če je zločinec, katerega ime se nikdar več v naši družini ne bo imenovalo, našel svojo zastu-

zeno smrt? Natančnega še ni-

mo zvedeli. Dasi so preiskali

okolično popolnoma natančno,

vendar nismo mogli dognati,

kje se nahaja Ralf. Najbrž je

torej utonul v Green River re-

ki. In ce ni, no, sedaj se ga več

ne bojim.

Predvčerajšnjo so se za me-

ne jako bali. Ležala sem in fan-

tažirala. Huda vročina me je

kuhalila. Toda sedaj sem mirna,

in lahko potujem proti New

Yorku. Le radi moje drage

matere, ki je bolj zmučena, kot

samo mislimi, smo ostali še tu.

Z bodočnost Justa je vse pre-

skljenjeno. Naj ga nebo obva-

rjuje v boju, v katerega se je

podal.

Zdravstvuj srce moje. Kma-

ta te objame tvoja

Eliša.

Izdaja.

Bilo je na veliki četrtek, 13.

aprila 1865 zgodaj zjutraj, ko

sta stale v stanovanju pred-

sednika Zjednjenih držav pri

oknu sprejemne sobe dva mo-

ža.

Eden je bil sloke in velike

postave, star med petdeset in

štetdeset let. Velik nos, brada,

ki je pokrivala del lica, mu je

dajala znak strogosti, trpkosti.

Toda njegov pogled je bil mil

in posebno v tem trenutku pri-

jazen. V misli zatopljen stoji

pred oknom in zre v osebo se-

bi nasproti — v starca s snežno

belo bralo, toda še močne

postave. Eden izmed teh je bil

Abraham Lincoln, predsednik

Zjednjenih držav, drugi pa

Edmond Dantes, naš častitljivi

vi znanec.

"Toda kazak morate na vsak

način iti!" vpraša Lincoln.

"Kako vas ravno v tem času

potrebujemo! Seveda, najtežje

delo je gotovo — toda čaka

nas še ogromen posel! Vrje-

mite mi, dragi Sir, s skrbjo

gledam v bodočnost. Na boj-

nem polju smo premagali sov-

ražnika, striši smo kači glavo

in izruvali smo ji strupene zo-

be. Toda ali ji ne bodoje zras-

ti? Bojim se skravnostnih

spletov, bojim se prijateljev ju-

ga, ki bodoje sedaj zopet dvi-

gnili glave in zahtevali usmili-

jenje, toda prepričan sem, da

bodoje sovražniki izrabili to

milost in se pripravili na nove

boje. Ravno raditega željam, da

ostanete med prebivalci na ju-

gu ter jih opominjate k zmer-

nosti in pameti."

"Hvala vam za zatpanje,

Mr. Lincoln," odvrne Dantes,

"toda zapiščam vam Mr. Buh-

tinga in oba mlada junaka, Ri-

chard Evretta in Alfonza de

Toledo. Rad bi ostal, ne smem

reći, toda obljubil sem, da pri-

dem v Meksiko, in besedo mor-

am držati. Mož kakor ste vi,

ki v vsakem položaju in trenut-

ku zadene pravbo ljudsko voljo,

tač mož ne potrebuje sveta in

podporo. Mir in nadaljnji ob-

stanek republike je v vaših ro-

kah."

"Če mislite tako, moj ljubi

prijatelj, tedaj vam skoro vrja-

mem," odvrne Lincoln. "Toda kljub temu, vrnji, je prija-

čiljska beseda ob pravem ča-

su neizrečene vrednosti. Koti-

kokrat sem že premišljaval to

ali ono! Seveda, Meksiko tudi